

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2013. godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010-pročišćeni tekst) pokreće se postupak za sklapanje Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu.

II.

Republika Hrvatska članica je Vijeća Europe od 6. studenog 1996. godine. U okviru Vijeća Europe usvojen je čitav niz konvencija koje uređuju problematiku iz područja pravosuđa te čine temelj za suradnju država stranaka u okvirima utvrđenim tim konvencijama.

Europska konvencija o obavijestima o stranom pravu, sastavljena je u Londonu, dana 7. lipnja 1968. godine, a stupila je na snagu 17. prosinca 1969. godine, tri mjeseca nakon datuma polaganja treće isprave o ratifikaciji ili prihvatu (u daljnjem tekstu: Konvencija). Jedna je od konvencija Vijeća Europe.

Na dan 22. veljače 2013. godine, Konvenciju su ratificirale 43 države, te je među ostalim državama ona na snazi u: Austriji, Belgiji, Bjelarusu, Bugarskoj, Cipru, Kostarici, Češkoj, Danskoj, Estoniji, Finskoj, Francuskoj, Grčkoj, Gruziji, Islandu, Latviji, Lihtenštajnu, Litvi, Luksemburgu, Mađarskoj, Nizozemskoj, Norveškoj, Njemačkoj, Poljskoj, Portugalu, Rumunjskoj, Ruskoj Federaciji, Slovačkoj, Sloveniji, Švedskoj, Švicarskoj, Španjolskoj, Turskoj, Ukrajini, te Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Kada Republika Hrvatska postane stranka Konvencije, te ona za Republiku Hrvatsku stupi na snagu, hrvatskim sudovima bit će olakšano pribavljanje obavijesti o stranom pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava od država stranaka Konvencije, te davanje obavijesti stranim sudovima o pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava Republike Hrvatske. Također biti će olakšana međusobna razmjena obavijesti o organizaciji pravosuđa.

III.

Konvencija je donesena u svrhu uspostave sustava uzajamne međunarodne pomoći u odnosima država stranaka Konvencije, kako bi se olakšala dužnost pribavljanja obavijesti o stranom pravu njihovih pravosudnih tijela. Ugovorne stranke obvezuju se jedna drugoj

pružati obavijesti o svojem pravu i postupku u područjima građanskog i trgovačkog prava, te o svojoj organizaciji pravosuđa. Dvije ili više ugovornih stranaka mogu odlučiti u međusobnim odnosima proširiti područje primjene Konvencije i na druga područja.

Konvencija sadrži odredbe o području primjene Konvencije, nacionalnom tijelu za vezu, tijelima ovlaštenim za podnošenje zahtjeva za obavijesti, sadržaju zahtjeva za obavijesti, dostavljanju zahtjeva za obavijesti, tijelima koja su ovlaštena odgovoriti, sadržaju odgovora, učincima odgovora, dostavljanju odgovora, dužnosti davanja odgovora, iznimkama od obveze davanja odgovora, roku za odgovor, dodatnim obavijestima, jezicima, troškovima, saveznim državama, stupanju Konvencije na snagu, pristupu države koja nije članica Vijeća Europe, teritorijalnom području primjene Konvencije, trajanju Konvencije i otkazivanju te funkcijama glavnog tajnika Vijeća Europe.

IV.

Prihvata se tekst Konvencije.

Tekst Konvencije iz stavka 1. ove točke sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se ministar pravosuđa da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Konvenciju.

VI.

Izvršavanje Konvencije neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VII.

Konvencija ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona ali podliježe potvrđivanju prema članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:
Urbroj:
Zagreb,

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović, dipl.iur.

OBRAZLOŽENJE
uz prijedlog Odluke o pokretanju postupka za sklapanje Europske konvencije o obavijestima o stranom pravu

Postupak davanja i primanja obavijesti o stranom pravu do sada se u Republici Hrvatskoj redovno odvijao, bez obzira što Republika Hrvatska nije stranka Konvencije. Međutim, tijekom 2011. godine, Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske počelo je učestalo pri pribavljanju obavijesti o stranom pravu nailaziti na nemogućnost pribavljanja obavijesti o stranom pravu i nemogućnost udovoljavanja zamolbama upućenim diplomatskim putem, posebice sa Saveznom Republikom Njemačkom.

Ministarstvo vanjskih poslova Savezne Republike Njemačke obavijestilo je Ministarstvo vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske da se obavijesti o njemačkom pravu mogu dostavljati i razmjenjivati u prvom redu u odnosima država stranaka Konvencije i to u okvirima predviđenim Konvencijom.

Prema podacima kojima Ministarstvo pravosuđa raspolaže, oko 60% zamolnica hrvatskih sudova za pribavljanje obavijesti o stranom pravu, otpada na pribavljanje obavijesti o njemačkom pravu. Do nedavno obavijest o njemačkom pravu pribavljala se, u nedostatku međunarodnog ugovora s tom državom, diplomatskim putem.

Nemogućnost pribavljanja obavijesti o njemačkom pravu dovodi do zastoja i kod hrvatskih sudova pri provođenju i okončanju postupaka u građanskim stvarima, u sporovima u kojima su ili stranke ugovorile primjenu njemačkog prava ili za koje je, sukladno važećim hrvatskim kolizijskim normama, mjerodavno njemačko pravo i zato hrvatski sud mora utvrditi sadržaj njemačkog prava.

U svrhu provedbe odredaba ove Konvencije svaka ugovorna stranka osnovat će ili imenovati jedno tijelo koje će zaprimati zahtjeve za obavijestima, te postupati prema zahtjevima. „Agencija za primanje“ može biti ili ministarstvo ili neko drugo državno tijelo. Analizom izjava država stranaka danih uz Konvenciju glavnom tajniku Vijeća Europe, utvrđeno je da je u velikoj većini država „agencija za primanje“ odjel unutar ministarstva pravosuđa, a u manjem dijelu odjel u ministarstvu vanjskih poslova.

Zahtjev za obavijesti uvijek potječe od pravosudnog tijela, čak i ako ga ono nije sastavilo. Zahtjev se može podnijeti samo ako je postupak već pokrenut.

Svaka ugovorna stranka može, osnovati ili imenovati jedno ili više tijela „agencija za slanje“, za zaprimanje zahtjeva za obavijesti o stranom pravu od svojih pravosudnih tijela i dostavljanje tih zahtjeva nadležnoj stranoj „agenciji za primanje.“ Obavijesti dane u odgovoru ne obvezuju pravosudno tijelo od kojeg je zahtjev potekao.

Zamoljena država može odbiti postupiti po zahtjevu za obavijesti ako slučaj koji je povod zahtjevu utječe na njezine interese ili ako smatra da bi odgovor mogao ugroziti njezin suverenitet ili sigurnost.

Zahtjev za obavijesti i prilozi bit će na jeziku ili na jednom od službenih jezika zamoljene države ili će biti popraćeni prijevodom na taj jezik. Odgovor će biti na jeziku zamoljene

države.

Konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe. Podliježe ratifikaciji ili prihvatu. Isprave o ratifikaciji ili prihvatu polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja treće isprave o ratifikaciji ili prihvatu i ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.

Svaka ugovorna stranka može, u mjeri u kojoj se na nju odnosi, otkazati Konvenciju obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.

U svrhu provedbe odredbe članka 2. stavka 3. Konvencije, Odjel za međunarodnu pravnu pomoć u građanskim stvarima, Ministarstva pravosuđa, imenovat će se kao jedinstveno tijelo za zaprimanje zahtjeva za obavijesti o stranom pravu, postupanje prema tim zahtjevima, te dostavljanje odgovora.